

а останалото е само чисти жълтици. Той изсипа обратно въ дѣлвата всичко, завърза я и си дойде пакъ на трапезата.

„Жено, продума той, влизайки, ти имашъ право: маслинкитѣ сж изгнили, и азъ наново запушихъ дѣлвата тъй добрѣ, че Али Ходжа не ще познае, че съмъ баралъ тамъ, ако се върне нѣкога. — Подобро щѣше да направишъ, ако бѣше ме послушалъ и не отидѣше да пипашъ тамъ. Дано Богъ ни запази отъ нѣкое злощастие за тая постѣпка!“

На другия день, още рано-рано търговецътъ отиде и купи прѣсни маслини; като се върна, изхвърли старитѣ отъ дѣлвата на Али Ходжа, зѣ златото, и, като я напълни съ купенитѣ маслини, запуши я добрѣ и я остави тамъ, кждѣто я бѣше турналъ Али Ходжа.

Около мѣсець врѣме слѣдъ това нечестно дѣло на търговеца, което му коштува̀ отсетнѣ много скѣпо, Али Ходжа се върна въ Багдате отъ своето дълго пжтешествие.

На утрото той отиде да намѣри търговеца, своя приятель, и го помоли да му повърне дѣлвата, като му се извини, че му е направилъ главоболие.

„Приятелю Али Ходжа, отговори търговецътъ, нѣма причини за извинения; азъ не съмъ ималъ затруднение съ твоята дѣлва; ето ключоветѣ отъ магазина ми: иди си я вземи; ще я намѣришъ на сжщото мѣсто, кждѣто си я оставилъ“.

Али Ходжа отиде въ магазина и си зе дѣлвата; слѣдъ като върна ключоветѣ и благодари още еднѣжъ на приятеля си, върна се на хана, въ който се бѣше установилъ. Той отвори дѣлвата, и, като бръкна съ ржка до дѣто бѣха жълтицитѣ, изтрѣпна отъ изумление, като видѣ, че ги нѣма. Очудването му бѣ прѣголѣмо; той издигна ржцѣ къмъ небето и продума: „Възможно ли е, щото единъ човѣкъ, когото имахъ за мой добъръ приятель, да ми извърши такава невѣрностъ!“

Наскърбенъ и смутенъ отъ тежката

загуба, Али Ходжа веднага отиде при търговеца. „Приятелю, рече му той, не се чуди че веднага се връщамъ при тебе: признавамъ, че дѣлвата съ маслини, която зехъ отъ твоя магазинъ, е сжщата, която бѣхъ ти далъ; но, заедно съ маслинитѣ, азъ бѣхъ турналъ въ нея и хиляда жълтици, които не ги намѣрихъ. Може би да си ималъ нужда, та си ги зель, да си послужишъ съ тѣхъ въ търговията. Ако е така, тѣ сж на твое разположение. Моля те само да ми кажешъ,

да ме успокоишъ и ми изкажешъ признателностъ, а ще ми ги повърнешъ, когато можешъ“.

Търговецътъ, който очекваше, че Али Ходжа ще дойде да си иска паритѣ, се пристори на много зачуденъ и почна да твърди, че не знае нищо отъ това, което приятельтъ му разправя. Али Хо-